

Miesięcznik wydawany przez uczniów Szkoły Podstawowej nr 3
im. Jana Pawła II w Mińsku Mazowieckim od września 2004 roku.

Na Marginesie

Nr 6/195

Luty 2023

**Jak żyć
z ADHD?**

**Wielkie
odliczanie
czas zacząć!**

**Spotkania
zamiast
zebrania**

**Sporty
zimowe
w Polsce**

**Rok 2023 – Rokiem
Wisławy Szymborskiej**

**Nie ma potrzeby,
żeby uczeń był idealny**

Drodzy czytelnicy,

Wszyscy długo czekaliśmy na czas wypoczynku zimowego i w końcu się doczekaliśmy! Zanim wyruszyliśmy na ferie, dużo się działo. W lutym w szkole panowała „Moda na polski”, więc na lekcjach języka polskiego w klasach 4-8 było nieco inaczej niż zwykle. Z okazji Roku Wisławy Szymborskiej działania polonistyczne były skupione na poznawaniu życia i twórczości noblistki. Kolejne emocje jeszcze sprzed ferii to zawody sportowe w koszykówkę – nasi zawodnicy (i dziewczyny, i chłopaki) nie zawiedli, awansowali do dalszych rozgrywek, więc nadal będziemy im kibicować i trzymać kciuki za ich dalsze sukcesy. Życzymy wszystkim naszym czytelnikom, aby odpoczęli i nabrali sił do działania w kolejnych miesiącach tego roku szkolnego!

Wasze cenzorki

Agnieszka Kożuchowska

Izabela Saganowska

STOPKA REDAKCYJNA:

- **dziennikarze z kl. 8a** – Ola Buczek, Lena Lipińska, Ola Marchlik
- **dziennikarze z kl. 8b** – Zuzia Bała, Gabrysia Antonkiewicz, Emilia Piętka, Patrycja Maciejewska, Gabriel Zgódka, Dominika Wrona, Joanna Luba, Mateusz Jedliński
- **dziennikarze z kl. 8c** – Dominik Szczęsny, Maciej Kożuchowski
- **dziennikarze z kl. 8e** – Wiola Mielnik
- **dziennikarze z kl. 6a** – Nikola Sidor, Jakub Bożym
- **okładka** – Joanna Luba z 8b

SPIS TREŚCI:

- str. 3** – W końcu ferie
- str. 4** – Rok 2023 – Rokiem Wisławy Szymborskiej
- str. 5** – Na językach
- str. 6-7** – Wielkie odliczanie czas zacząć!
- str. 8** – *Nie ma potrzeby, żeby uczeń był idealny* (rozmowa z p. Gromulską)
- str. 9** – *Bardzo lubię robotki ręczne* (rozmowa z p. Szewczyk)
- str. 10** – Służyć innym – wywiad z panią pielęgniarzką
- str. 11** – VS (pani Joanna Sterna i Agnieszka Sakowska z 5c)
- str. 12-13** – Spotkania zamiast zebrania
- str. 14** – Tenis – moja pasja (rozmowa z Wiktorem Kulikowskim)
- str. 15** – Ping-pong z panią Hanną Antosiewicz
- str. 16-17** – Sporty zimowe w Polsce
- str. 18** – Gdzie jest śnieg? Kilka słów o klimacie
- str. 19** – Jak żyć z ADHD?
- str. 20-21** – W karnawałowych rytmach
- str. 22** – „Rodzina Monet” (recenzja)
- str. 23** – Recenzja gry
- str. 24** – Koszykarska trójka!

Przyjemnej lektury!

W KOŃCU FERIE!

W naszym województwie ferie odbywają się w terminie od 13 do 26 lutego, więc jeszcze przed dwutygodniowym wolnym postanowiliśmy zapytać kilku uczniów z naszej szkoły, jak zamierzają spędzić ferie, czy gdzieś wyjeżdżają, czy raczej zostają w Mińsku. Plany mamy różne, zatem poniżej przedstawiamy też propozycje przygotowane dla tych, którzy zostają w mieście.

Patrycja Maciejewska z 8B: W tegoroczne ferie wyjeżdżam na 4 dni do Krakowa.

Resztę czasu spędzę w mieście.

Marta Sabak z 8B: Te ferie zamierzam spędzić dużo czasu ze znajomymi oraz zorganizować wypad do Warszawy. Mam zamiar również poćwiczyć grę na pianinie.

Amelka Brodzik z 8C: Pierwszy tydzień ferii spędzę we Włoszech, a drugi ze znajomymi.

Anna Władzińska z 8E: W te ferie mam zamiar przygotowywać się do egzaminów oraz czytać książki.

Julia Grudzińska z 8A: Te ferie poświęcam na przygotowania do egzaminów i spotkania ze znajomymi.

Julia Kościesza z 8D: W te ferie zostaję w domu i będę spędzać czas z siostrą.

Julia Gerszńska z 5B: Czas w te ferie spędzę na zimowisku narciarskim.

Gabriela Powałka z 5A: W te ferie odpoczywam w domu.

Aleksandra Michałowska z 8A: W te ferie mam zamiar się uczyć (głównie chemii i języka niemieckiego) oraz spotykać się ze znajomymi.

Zofia Gągol z 8C: Czas w te ferie przeznaczę na spotkania z przyjaciółmi

Jeżeli nie wiesz, co robić w ferie, przychodzimy z pomocą. Dla miłośników muzyki popularnej proponujemy koncert karnawałowy, który będzie w niedzielę 12 lutego o godzinie 18 w sali koncertowej Miejskiej Szkoły Artystycznej. Jest to koncert orkiestry dętej Mińska Mazowieckiego wraz z solistami. Dla pasjonatów planszówek 13 i 20 lutego o godzinie 13 w Miejskiej Bibliotece Publicznej zaplanowane są ferie z planszówką. A może jesteś ciekawy swoich przodków? Miejski Dom Kultury zaprasza na warsztaty genealogiczne 16 i 23 lutego o godzinie 18 30 (bilety kosztują 15 złotych i można je kupić przed warsztatami lub online). Nie zapomnijmy o kinie MUZA, ponieważ repertuar jest zróżnicowany, więc na pewno każdy znajdzie coś dla siebie. Przede wszystkim jednak odpocznijmy i zbierzmy siły na kolejne miesiące tego roku szkolnego.

Gabriela Antonkiewicz, Mateusz Jedliński, 8b

2023 – ROK WISŁAWY SZYMBORSKIEJ

Wisława Szymborska to polska noblistka literacka. Urodziła się w roku 1923 w Kórniku, a zmarła na początku roku 2012 w Krakowie. Chociaż najbardziej znana jest ze swoich wierszy publikowanych w książkach i gazetach, to była również tłumaczką, krytyczką oraz felietonistką. Jest dobrym przykładem zaradnej osoby, bowiem część edukacji uzyskała pod okupacją w tajnych kompletach, a wywiezienia do Niemiec uniknęła, zdobywając pracę na kolei. Była członkinią wielu stowarzyszeń, w tym Związku Literatów Polskich oraz Amerykańskiej Akademii Sztuki i Literatury. Literacką Nagrodę Nobla

otrzymała w październiku 1996 roku za całokształt twórczości. Z okazji stuletniej rocznicy jej narodzin rok 2023 został ogłoszony rokiem Wisławy Szymborskiej.

Warto być uważnym w tym roku, ponieważ na pewno pojawią się propozycje konkursowe dla uczniów (i nie tylko) związane z twórczością Wisławy Szymborskiej. Ogólnopolskie obchody będą obfitowały w różne wystawy (np. w lutym w Senacie RP są aż dwie wystawy poświęcone poetce), konferencje naukowe czy festiwale poezji. Ciekawostką ze strony Fundacji Wisławy Szymborskiej jest to, że wiele będzie się działo również we Włoszech (w Rzymie i w Mediolanie będzie wystawiany spektakl na podstawie utworów noblistki). Pomysłowym uczczeniem poetki jest planowane na 2 lipca tego roku otwarcie w Krakowie Parku Wisławy Szymborskiej.

W naszej szkole tegoroczna „**Moda na polski**”, czyli święto języka polskiego, była skupiona na działaniach wokół życia i twórczości Wisławy Szymborskiej. Uczniowie klas ósmych oglądali prezentacje i film dokumentalny Katarzyny Kolendy-Zaleskiej o prywatnym życiu poetki. Inspirowali się artystyczną działalnością poetki i również pisali lepiej i wykonywali wyklejanki. Młodszy uczniowie poza prezentacjami i filmikami o poetce przygotowywali plakaty zachęcające do czytania poezji (klasy szóste) oraz rysowali ilustracje do wierszy, układali z klocków lego instalacje ukazujące rozumienie wierszy, wykonywali też portrety poetki (kl. 4-5). Wszyscy uczniowie z klas 4-8 rozwiązywali test z wiedzy o noblistce. Na korytarzu były ciekawostki z życia Szymborskiej oraz jej wiersze. Najmłodszy uczniowie z kl. 1-3 zaśpiewali nawet wspólnie piosenkę „Nic dwa razy”. Jedno jest pewne – uczniowie naszej szkoły wiedzą, kim była i co tworzyła Wisława Szymborska.

Dominika Wrona, 8b

NA JĘZYKACH

Choć każdy na świecie posługuje się jakimś językiem, rzadko kiedy zastanawiamy się nad konsekwencjami wynikającymi z tego faktu.

Języki o największym zasięgu użytkowników:

1. chiński/mandaryński – 1,3 mld ludzi
2. hindi/urdu – 1,22 mld ludzi
3. angielski – 712 mln ludzi
4. arabski – 667 mln ludzi
5. hiszpański – 589 mln ludzi
6. rosyjski – 354 mln ludzi
7. francuski – 275 mln ludzi
8. portugalski – 258 mln ludzi
9. niemiecki – 132 mln ludzi
10. japoński – 127 mln ludzi

Ciekawostki dotyczące języka polskiego:

- Coraz więcej osób uczy się języka polskiego jako obcego. Ich liczbę szacuje się na 10 000 osób na całym świecie, z czego ok. jedna trzecia studiuje język polski na uczelniach i w szkołach językowych w Polsce.
- Język polski wywarł wpływ na takie języki jak ukraiński, białoruski, litewski, rosyjski, jidysz, hebrajski, czeski, rumuński, węgierski.
- Zgodnie z artykułem 12 ust. 2 ustawy o języku polskim Rada Języka Polskiego nie rzadziej niż co dwa lata przedstawia Sejmowi i Senatowi sprawozdanie o stanie ochrony języka polskiego. Sprawozdanie jest publikowane w postaci druku sejmowego (senackiego).
- Język polski jest uznawany za jeden z najtrudniejszych do nauczania się języków świata (w tej grupie jest też język islandzki, baskijski, fiński, węgierski, koreański czy japoński).

MODA NA POLSKI

W lutym obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego. Z tego powodu od wielu lat w naszej szkole w lutym panuje **MODA NA POLSKI**. W tym roku bohaterką polonistycznych aktywności w klasach 4-8 była **WISŁAWA SZYMBORSKA**, ponieważ rok 2023 został poświęcony właśnie tej polskiej poetce i noblistce.

Dominik Szczęsny, 8c

WIELKIE ODLICZANIE CZAS ZACZĄĆ!

Ósmoklasiści na pewno zaznaczyli sobie w kalendarzu trzy dni w maju – są to dni egzaminów na zakończenie nauki w szkole podstawowej. W tym roku szkolnym egzaminy będą w dniach 23, 24 i 25 maja. Od wielu lat schemat zdawania egzaminów jest taki sam: 23 maja - język polski, 24 maja - matematyka oraz

25 maja – język obcy (dla większości z nas będzie to język angielski, ale są także osoby, które zdecydowały się zdawać egzamin z języka niemieckiego).

Jako ósmoklasistka postanowiłam policzyć, ile zostało dni do egzaminów ósmoklasisty (od poniedziałku po feriach, czyli od 27 lutego):

- do egzaminów ósmoklasisty z weekendami i świętami zostało **85 dni**,
- do egzaminów ósmoklasisty bez świąt i weekendów zostało **55 dni**,
- do egzaminów ósmoklasisty z weekendami, ale bez świąt zostało **76 dni**,
- do egzaminów ósmoklasisty ze świętami, ale bez weekendów zostało **61 dni**.

Co to oznacza? mamy coraz mniej czasu na przygotowania się do tych egzaminów. A skoro jest go coraz mniej, to trzeba go wykorzystać jak najlepiej. W pierwszym tygodniu po feriach po raz kolejny napiszemy egzaminy próbne. Tym razem – poza kolejnym treningiem pracy z arkuszami, będziemy mogli zapoznać się z formalnościami. Egzaminy odbędą się na sali gimnastycznej, dzięki czemu dostaniemy możliwość oswojenia się z przestrzenią, w której w maju również będziemy mierzyć się tymi sprawdzianami wiedzy. Wiemy także, że wszyscy ósmoklasiści w marcu będą musieli ubrać się w stroje galowe, zabrać ze sobą czarno piszące długopisy i sprawdzić, czy mają aktualną legitymację. Tym razem również przed uczniami będzie miejsce dla komisji egzaminacyjnej i nauczyciele będą stosować procedury jak na prawdziwych egzaminach (choćby informacje dotyczące kodowania czy czasu pozostałego do końca pisania).

Wyniki z tych egzaminów próbnych powinniśmy potraktować jako informację zwrotną – jak dużo / mało umiemy, co jest dla nas łatwe, a co trudne i do czego

należy się jeszcze przyłożyć w trakcie tych dni, które zostały do terminu egzaminów.

CO DALEJ?

Warto wiedzieć, że w przypadku egzaminu ósmoklasisty przeprowadzanego w maju wyniki ogłoszone zostaną 3 lipca 2023 r., czyli już podczas wakacji. Zaświadczenie o wynikach egzaminu ósmoklasisty (procentowe i centylowe) z każdego przedmiotu otrzymamy 6 lipca 2023 roku.

Poza informacją o wyniku procentowym, jaki uzyskał dany uczeń, na wydany zaświadczeniu znajdzie się także informacja dotycząca uzyskanego wyniku centylowego. Jest to odsetek liczby ósmoklasistów (zaokrąglony do liczby całkowitej), którzy uzyskali z egzaminu z danego przedmiotu wynik taki sam lub niższy niż zdający. Jak wyjaśnia na swoich stronach internetowych CKE, oznacza to, że uczeń, który „z języka polskiego uzyskał na przykład 78 proc. pkt możliwych do zdobycia (wynik procentowy), dowie się z zaświadczenia, że wynik taki sam lub niższy uzyskało 73 proc. wszystkich zdających (wynik centylowy), co oznacza, że wynik wyższy uzyskało 27 proc. zdających. Wynik centylowy umożliwi porównanie swojego wyniku z wynikami uczniów w całym kraju”.

Ósmoklasiści – zakasujemy rękawy i bierzemy się do intensywnej pracy. Tylko przy takim założeniu możemy mieć pewność, że na naszych zaświadczeniach pojawią się takie wyniki, które będą satysfakcjonujące i pozwolą nam dostać się do wymarzonych szkół.

Gabriela Antonkiewicz, 8b

W
ubiegłym
roku było
tak...

Nie ma potrzeby, żeby uczeń był idealny

Jakub Bożym z kl. 6a porozmawiał z panią **Moniką Gromulską** – nauczycielką języka angielskiego. Z tekstu dowiedzie się, jakie przedmioty szkolne nasza anglistka lubiła najbardziej, co robi w wolnym czasie, jaki smak pączków preferuje i jaki sport uprawia. Poznacie też plany szkolne pani Gromulskiej, a są one bardzo ciekawe...

[Jakub Bożym] - Dlaczego wybrała pani język angielski?

[pani Monika Gromulską] - Bo otwiera okno na kontakty międzynarodowe.

[JB] - Co Panią skłoniło, żeby zostać nauczycielką?

[p. MG] - Chęć przekazywania wiedzy uczniom.

[JB] - Czy lubi Pani swoją pracę?

[MG] Tak.

[JB] - Jakie ma Pani plany na przyszłość, jeśli chodzi o pracę w szkole?

[MG] - Uruchomić zagraniczne programy wymiany międzyszkolnej uczniów.

[JB] - Jaki według Pani powinien być idealny uczeń?

[MG] - Według mnie nie ma potrzeby, aby uczeń był idealny.

[JB] - Jaką była Pani uczennicą?

[MG] - Nie sprawiałam problemów wychowawczych, a oceny miałam dobre.

[JB] - Jakie przedmioty Pani lubiła, a jakich nie?

[MG] - Nie lubiłam biologii. Lubiłam matematykę, wf i polski.

[JB] - Jakie kraje chciałaby Pani odwiedzić?

[MG] - Szwajcarię i Japonię.

[JB] - Czy lubi Pani uprawiać sport? Jaki?

[MG] - Lubię bieganie i wszystkie gry zespołowe.

[JB] - Jakie zdarzenie szkolne wspomina Pani najmilej?

[MG] - Wycieczki mikołajkowe.

[JB] - Co Pani robi w wolnym czasie?

[MG] - Sprzątam.

[JB] - Ulubiony smak pączków?

[MG] - Z marmoladą.

Rozmowę przeprowadził: Jakub Bożym 6A

Bardzo lubię robótki ręczne

Pani Aldona Szewczyk pracuje w naszej szkole jako wuefistka. Uczennice z klasy 8a postanowiły z nią przeprowadzić wywiad, by poznać jej zawodową drogę i pasje – nie wszystkie związane ze sportem.

- **Jak to się stało, że została Pani nauczycielką?**

Skończyłam akademię wychowania fizycznego na kierunku nauczycielskim.

- **Od kiedy uczy Pani w naszej szkole i jak to się stało, że Pani tutaj trafiła?**

Uczę od 2000 roku, natomiast trafiłam tu zupełnie przypadkiem.

- **Na jakim była Pani kierunku w liceum?**

Kierunek humanistyczny, chociaż zastanawiałam się nad biol.-chemem. Wybrałam ten kierunek, ponieważ moja przyjaciółka tam poszła, tym się zasugerowałam.

- **Czy lubiła Pani wf w szkole?**

Tak, był to mój ulubiony przedmiot, ponieważ zawsze byłam wysportowana i pełna ruchu.

- **Czy lubiła Pani jakieś inne przedmioty oprócz wf?**

Tak, bardzo lubiłam biologię.

- **Czy w młodości uprawiała Pani jakiś sport?**

Owszem, lekkoatletykę i gimnastykę przez okres całej szkoły podstawowej.

- **Jaki jest Pani obecny ulubiony sport?**

Myślę, że pływanie i biegi przełajowe, traktuję uprawianie ich jako odpoczynek.

- **Co Pani by robiła, gdyby nie sport i bycie nauczycielką?**

Kiedys miałam chęć pójść na kierunek rehabilitacyjny. Sądzę, że gdyby nie wf, zostałabym fizjoterapeutką.

- **Jakie ma Pani zainteresowania oprócz aktywności fizycznej i pracy w szkole?**

Bardzo lubię czytać książki oraz robótki ręczne, najczęściej na drutach.

- **Jakiej Pani słucha muzyki?**

Stary, polski rock to mój ulubiony gatunek. Najbardziej lubię zespół "Dżem".

Rozmowę przeprowadziły - Ola Buczek, Lena Lipińska, Ola Marchlik, 8a

SŁUŻYĆ INNYM

Nasza szkolna pielęgniarka to pani **EDYTA POLKOWSKA**. Jej gabinet znajduje się na dolnym korytarzu. Praca szkolnej pielęgniarki nie jest łatwa – wymaga wiedzy, umiejętności panowania nad sobą, zachowania zimnej krwi, skutecznego podejmowania interwencji w przypadku szkolnych wypadków czy po prostu empatii, żeby zrozumieć ucznia z bólem. Poznajmy więc bliżej osobę, która pracuje, by nam pomagać w sytuacjach trudnych.

Dlaczego chciała Pani pracować jako pielęgniarka?

Dlatego, że chciałam pomagać innym, służyć innym w leczeniu, a także miałam koleżankę, która skończyła szkołę i którą traktowałam jako wzór. Chciałam być na swój sposób podobna do niej.

Kim by Pani była, gdyby nie udało się Pani zostać pielęgniarką?

Chciałabym wyjechać do Afryki i zostać wolontariuszką.

Jakie przypadki najczęściej trafiają do Pani gabinetu szkolnego?

Najczęściej są to urazy palców, nóg oraz ból głowy.

Uczniowie których klas przychodzą do Pani najczęściej?

Najczęściej przychodzą uczniowie klasy pierwszej, lecz nie ma się co dziwić, ponieważ są jeszcze mali i strachliwi.

Czy ma Pani jeszcze inną pracę poza pracą jako pielęgniarka szkolna?

Nie, pracuję tylko w szkole. Kiedyś pracowałam w poradni chirurgicznej i w domu opieki.

Czy musiała Pani kiedyś reanimować pacjenta?

W szkole jeszcze nie miałam takiej sytuacji, ale - gdy pracowałam w domu opieki - miałam raz taki przypadek, ponieważ pacjent zadławił się jedzeniem.

Gdzie Pani się najlepiej pracuje?

Najlepiej pracuje mi się w szkole, ponieważ lubię kontakt z dziećmi i młodzieżą.

Rozmawiała - Wioletta Mielnik, 8e

VS – MIŁOŚNICZKI WIECZORÓW I KOLOROWYCH UBRAŃ! (pani Joanna Sterna i Agnieszka Sakowska z 5c)

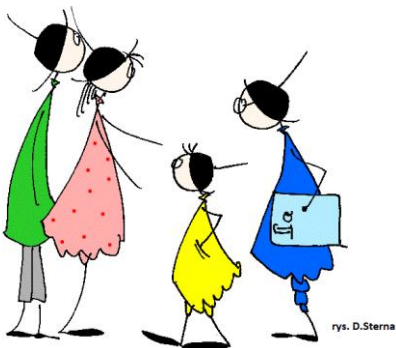
PANI JOANNA STERNA
(nauczycielka języka
polskiego)

AGNIESZKA SAKOWSKA
Z 5C

Ubrania kolorowe czy czarno-białe?	kolorowe	kolorowe
Długopis czarny czy niebieski?	czarny	czarny
Bizuteria złota czy srebrna?	złota	złota
Ulubiona część garderoby to...	spódnice	spodnie
Jasne czy ciemne kolory?	jasne	jasne
Ranek czy wieczór?	wieczór	wieczór
Muzyka spokojna czy wybuchowa?	rozrywkowa 😊	wybuchowa
Ulubiony pisarz...	Ryszard Kapuściński	Jan Brzechwa
Początek roku czy koniec roku?	początek	koniec

Informacje zebrała Gabriela Antonkiewicz z 8b.

SPOTKANIA ZAMIAST ZEBRANIA

Przed feriami w naszej szkole odbyły się spotkania trójstronne – był to całkiem nowy pomysł na podsumowanie półrocza, zamiast udziału rodziców w znanych od dawna zebraniach. Spotkania trójstronne były zorganizowane we wszystkich rocznikach – od 1 do 8 klasy, uczestnikami

spotkań byli: uczeń, rodzic i wychowawca klasy. W związku z tym, że jest to nowość, spotkania wzbudziły w uczestnikach zarówno pozytywne, jak i negatywne emocje, choć chyba raczej więcej tych dobrych.

Koniec stycznia i początek lutego to czas podsumowania półrocznego funkcjonowania uczniów - mieli oni okazję porozmawiać o tym, co się udało, co nie do końca poszło zgodnie z założeniami i jakie są plany na II semestr. Każdy (i uczeń, i rodzic, i wychowawca) wypowiadał się i wyrażał swoją opinię na temat I semestru konkretnego ucznia.

Plusem takiego rozwiązania jest to, że uczniowie zyskali głos w swoich sprawach, ponieważ na dotychczasowych wywiadówkach byli nieobecni i nie mogli nic powiedzieć. Na spotkaniach trzeba było być przygotowanym, więc trzeba było pomyśleć co nieco o ostatnim półroczu. Każdy uczeń jest inny i każdy myśli co innego. Wychowawcy mieli okazję również porozmawiać z rodzicem w obecności ucznia oraz mógł on dowiedzieć się, co nauczyciel myśli na jego temat. Takie spotkania zmuszają uczniów do myślenia na swój temat oraz przyznawania się do własnych błędów, co nie zawsze jest takie łatwe. Mówienie na swój temat wcale nie jest proste, przez co wiele osób mogło się stresować przed tym spotkaniem. Rodzice mieli okazję usłyszeć wypowiedź swojego dziecka, dowiedzieć się, co ich dziecko ma do powiedzenia na swój temat, a to ważne, ponieważ nie w każdym domu rodzice rozmawiają na ten temat z dziećmi. Rodzice mogli również się wypowiedzieć, jak oni widzą funkcjonowanie syna/córki w I semestrze, dostać informację o ocenach i funkcjonowaniu w szkole swojej pociechy.

Takie spotkania są na pewno korzystne dla uczniów i ich rodziców, ale na pewno zabierają wiele czasu nauczycielom. Prosta matematyka – spotkania trwają po 10 minut, ale w każdej klasie jest ok. 25 uczniów, więc wychodzi wtedy 250 minut, co daje ok. 4 godzin pracy, czyli znacznie więcej niż przeprowadzenie zwykłego

zebrania z rodzicami. Zdaje się jednak, że i nauczyciele dostrzegają wartość takich indywidualnych spotkań.

Poprosiłam kilka osób o wypowiedzi na temat tej nowej formuły zebrań. Oto wypowiedzi i nauczycieli, i uczniów dotyczące tego, co myślą na temat spotkań trójstronnych.

p. Sławomir Rybiński: Uważam, że to dobra rzecz ze względu na to, że każdy uczeń może się dowiedzieć więcej na swój temat od wychowawcy. Jedyne minus tych spotkań jest taki, że zabierają dużo czasu.

p. Agnieszka Nowak: Jest to dobra okazja do obserwowania, jakie są relacje między uczniem a rodzicem.

Emilia Kozubowska 8e: Dla mnie beznadzieja.

Amelia Brodzik 8c: Moim zdaniem są okej, mogą być takie raz na rok, ale więcej razy nie potrzeba.

Gabriela Trojanowska 8a: Jest to bardzo dobre rozwiązanie, bo nie wszystko jest omawiane na forum rodziców i uczniów, tylko prywatnie.

Ania Władzińska 8e: Uważam, że to spotkanie jest dobre, zwłaszcza żeby rozwiązać problemy uczniów. Rodzice mogą zostać zmobilizowani indywidualnie do pomocy lub zaangażowania się w pomoc dziecku. Spotkania pokazują, że każda z 3 osób ma coś do powiedzenia, na co warto zwrócić uwagę.

Joanna Krupa 6a: Były fajne.

p. Aldona Szewczyk: Nowe, interesujące doświadczenie. Duże wyzwanie dla wszystkich uczestników.

p. Katarzyna Słowik-Siwicka: Nowe i ciekawe doświadczenie, dla niektórych dzieci stresujące, ale jest to dobra okazja, by spotkać się z rodzicem w obecności dziecka.

Zosia Rogala 5c: Lepsze niż zwykle zebrania, łatwiej się rozmawia.

Emilia Piętka, 8b

TENIS – MOJA PASJA

Wiele osób próbuje odkryć coś, co stanie się ich specjalnością, co w czasem przerodzi się w życiową pasję. Wiktor Kulikowski z klasy 8B gra w tenisa ziemnego. Sport ten jest jego pasją. Porozmawiałam z Wiktorem, żeby dowiedzieć się więcej o jego sportowej przygodzie.

Gabriela Antoniewicz: Jak długo grasz w tenisa ziemnego?

Wiktor Kulikowski: W tenisa gram już prawie 7 lat.

GA: Co zainspirowało cię do uprawiania tego sportu? Jak to się stało, że zacząłeś grać?

WK: Zainspirował mnie mój kolega, który w tamtym czasie przestał grać w piłkę nożną i zdecydował się na granie w tenisa. Pomyślałem, że ja też spróbuję.

GA: Co sprawia Ci największą radość i daje najwięcej satysfakcji podczas gry?

WK: Największą satysfakcję daje mi ogólnie możliwość grania i przy okazji integracja z przyjaciółmi.

GA: Jakie są Twoje największe osiągnięcia związane z tym sportem?

WK: Jednym z moich największych osiągnięć jest zajęcie 1. miejsca w konkursie powiatowym w 2019 roku. Zająłem również 3. miejsce w turnieju powiatowym w 2020 roku, 1. miejsce w turnieju powiatowym w 2021 roku oraz 3. miejsce w turnieju powiatowym w 2022 roku.

GA: Czy masz swojego ulubionego tenisistę, którym się inspirujesz? Jeśli tak, to kto nim jest?

WK: Moim ulubionym tenisistą jest zdecydowanie Roger Federer, głównie ze względu na jego dość agresywny styl gry.

GA: Dziękuję za rozmowę i życzę dalszych sukcesów!

Gabriela Antoniewicz z klasy 8B

PING-PONG Z... PANIĄ HANNĄ ANTOSIEWICZ

Pani Hanna Antosiewicz jest szkolną specjalistką ds. kadr i płac. Jest ona odpowiedzialna za tzw. „pracę papierkową” konieczną do funkcjonowania każdej placówki zatrudniającej pracowników. W lutym poprosiliśmy o zagranie z nami w ping-ponga panią Hanię Antosiewicz:

PING

(my: Patrycja i Zuzia)

rasa psa

kanapka

film

piosenka

buty

zakupy

ferie

zwierzę z zoo

znak zodiaku

marzenie

kolor oczu

sport

pasja

pora dnia

PONG

(pani Hanna Antosiewicz)

york

z warzywami

komedia

muzyka z „Gladiatora

na obcasie

odzieżowe

na nartach

lew

lew

wyjechać na
Wyspy Kanaryjskie

piwny

aerobik

zumba

wieczór

Patrycja Maciejewska, Zuzia Bała, 8b

SPORTY ZIMOWE W POLSCE

Sezony we wszystkich zimowych dyscyplinach sportowych trwają w najlepsze. Polscy sportowcy w tych dziedzinach mają wiele sukcesów. Przedstawimy wam kilka najbardziej popularnych zimowych dyscyplin w Polsce.

Pierwszą z najbardziej obfitych w sukcesy dziedziną są biegi narciarskie. Głównie za sprawą Justyny Kowalczyk. Zdobyła ona w sumie 5 medali olimpijskich, w tym 2 złote. Na mistrzostwach świata wywalczyła ich osiem (2 złote, 3 srebrne i 3 brązowe). W klasyfikacji końcowej Pucharu Świata triumfowała aż 4 razy. Obok Finki Marjo Matikainen jest jedyną zawodniczką w historii, która wygrywała klasyfikację generalną Pucharu Świata trzy razy z rzędu. Jedyna zawodniczka, która cztery razy z rzędu zwyciężyła w prestiżowym cyklu Tour de Ski.

Oficjalny koniec kariery ogłosiła w 2019 roku po Mistrzostwach Świata w Seefeld. Swoją przygodę ze sportem ukończyła z 50 zwycięstwami i 104 podiumami w zawodach pucharu świata.

Kolejną zdecydowanie najbardziej popularną dyscypliną zimową są skoki narciarskie. To właśnie tutaj Polacy osiągnęli najwięcej pod względem wszystkich innych sportów. Mamy wielu zawodników, którzy w jakiś sposób zapisali się w historii polskich skoków.

Należą do nich chociażby Adam Małysz, który ma na swoim koncie cztery zwycięstwa w klasyfikacji generalnej PŚ i zajmuje 2. miejsce w klasyfikacji wszechczasów, przegrywając jedynie z finem Matty Nykanenem. W jego dorobku brakującym trofeum jest złoty

indywidualny medal igrzysk olimpijskich. Skoczkiem, który dorównuje Małyszowi osiągnięciami, jest Kamil Stoch, który wywalczył cztery indywidualne medale olimpijskie (3 złote i 1 brąz). Wygrał wszystko, co się dało, brakuje mu jedynie złota w mistrzostwach świata w lotach narciarskich. Wiele razy pokazaliśmy, że jesteśmy silną drużyną, zajmując 3. miejsce na igrzyskach olimpijskich oraz zdobywając raz złoto i trzy razy brąz.

Warto też wspomnieć o sukcesach polskich łyżwiarzy i łyżwiarek szybkich. Natalia Czerwonka, Katarzyna Bachleda-Curuś, Katarzyna Woźniak i Luiza Złotkowska dwukrotnie wywalczyły medale na zimowych olimpiadach, z kolei wśród panów tym sukcesem mogą poszczycić się: Zbigniew Bródka, Konrad Niedźwiedzki i Jan Szymański.

Dużo słabiej wypadają Polacy w łyżwiarstwie figurowym. W prawie 90-letniej historii startów Polaków w mistrzostwach świata w tej dyscyplinie udało się zdobyć tylko dwa medale. Brąz wywalczył polski solista tancerz Grzegorz Filipowski i to wiele lat temu, bo w 1989 roku w Paryżu. Podobnie na trzecim miejscu na podium mistrzostw świata stanęła para sportowa – Dorota Zagórska i Mariusz Siudek w 1999 roku w Helsinkach.

Zima może być czasem bardzo aktywnym nie tylko dla sportowców. Według badań - wśród sportów zimowych Polacy najchętniej wybierają jazdę na sankach, wędrowki górskie i jazdę na nartach, a także jazdę na łyżwach. Po szaleństwach na stoku Polacy wybierają odpoczynek przy serialu czy filmie, wyjście ze znajomymi. W ostatnich latach wzrasta liczba zwolenników morsowania czy sauny. A jeśli chodzi o zawodowy sport, to Polacy najchętniej oglądają oczywiście te dyscypliny sportu, w których odnosimy sukcesy, czyli ostatnio – skoki narciarskie.

Niezależnie od Waszych upodobań sportowych – życzymy Wam, by te ferie były dla Was czasem aktywnego odpoczynku, bo sport to zdrowie. Narty, łyżwy, sanki, spacer – każda aktywność poprawia pracę naszego serca i mózgu, daje poczucie szczęścia i poprawia naszą kondycję.

Ola Buczek, Ola Marchlik 8a

GDZIE JEST ŚNIEG?

Globalne ocieplenie to narastający problem widoczny na całym świecie. Pośród jego objawów znaleźć można topnienie lodowców, skwarne lata oraz widoczne zwłaszcza teraz zmniejszenie opadów śniegu i rzadsze zimowe mrozy. Powodów tego kłopotu jest kilka. Pierwszym jest masowa emisja szkodliwych gazów, głównie dwutlenku węgla i metanu, przez samochody, samoloty i elektrownie ciepłe. Drugim wycinka drzew, krzewów oraz zatrucie wód, co zabija wiele wodorostów, bo w ten sposób zmniejsza się ilość roślin, które mogłyby przetworzyć wymienione wcześniej cząsteczki na niegroźny tlen. Jego efekty dotyczą każde żywe stworzenie, w tym nas.

Niestety, przez ocieplenie klimatu tracimy zimy. Śnieg spada coraz rzadziej i nie utrzymuje się długo. Nieczęsto mamy już okazję ulepić bałwana, urządzić bitwę na śnieżki, porobić aniołki w białym puchu lub zjechać na sankach z jakiegoś pagórka. Wiele osób spędza ferie w górach, bo tam można jeszcze poczuć ducha tej pory roku. W reszcie kraju utrzymuje się pochmurna, niekiedy deszczowa pogoda. Jednak nie tylko ludzie cierpią z powodu tych zmian. W cieplejsze dni pszczoły mogą pomyśleć, że to już wiosna, wylecieć w poszukiwaniu pożywienia i zamarznąć, gdy temperatura znowu spada. Podobna sytuacja występuje u niektórych roślin, które pączkują zbyt wcześnie i tracą cenną energię. Brak śniegu jest groźny dla łasic, zajęcy bielaków i gronostajów, których futro zmienia barwę na białe. Kiedyś pozwalało im to zamaskować się w śniegu, lecz dziś sprawia, że są łatwą zdobyczą dla drapieżników.

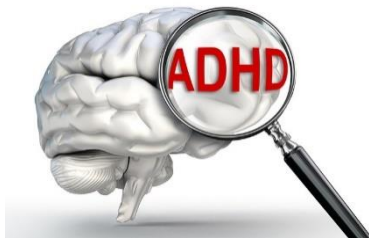
Na szczęście każdy z nas może zapobiegać zwiększeniu się tego zagrożenia. Warto zbierać makulaturę, oszczędzać prąd i unikać jazdy samochodem. Należy również popierać projekty takie jak kładzenie białych dachów, które odbijają promienie słoneczne i tworzenie elektrowni odnawialnych źródeł energii. Razem możemy zrobić bardzo wiele.

Dominika Wrona, 8b

JAK ŻYĆ Z ADHD?

ADHD to zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Wielu ludzi myśli, że to zaburzenie dotyczy wyłącznie dzieci, a szczególnie chłopców w wieku szkolnym. Nie jest to prawdą – z ADHD się nie wyrasta i dotyczy ono obu płci. Dziewczyny nie są tak impulsywne jak chłopcy, ale również mają zaburzenia uwagi i dekoncentrują się po cichu, np. rysując szlaczki na marginesie zeszytu. Z tego powodu często nie zostają zdiagnozowane. Wielu dorosłych nie wie nawet, że mogą mieć ADHD.

Jak funkcjonuje mózg osoby z ADHD?

Ważną rolę w naszym życiu odgrywa dopamina, czyli hormon nagrody, dzięki której jesteśmy w stanie podejmować się różnych aktywności. Mózg osoby bez ADHD wydziela dopaminę nawet w trakcie wykonywania nużących czynności. U osób z tym zaburzeniem tak się nie dzieje, a mając za mało dopaminy, nie są w stanie się skoncentrować. Szukają wówczas dodatkowych bodźców.

Jak może objawiać się ADHD?

Osoby z tym zaburzeniem doświadczają nieustannego natłoku myśli – nawet wtedy, gdy próbują zasnąć, myślą o czekających ich zadaniach. Często zmagają się z prokrastynacją, co oznacza, że wiele rzeczy wykonują „na ostatnią chwilę”. Uczą się tuż przed sprawdzianem, gdyż wiedzą, że gdyby zaczęli uczyć się wcześniej – wiedza szybko uleciałaby im z głowy. Dotyczy to szczególnie przedmiotów uznawanych przez nich za nieciekawe. Osobom z ADHD często brakuje słów i gubią wątek, przez co trudno im udowodnić swoją wiedzę w wypowiedziach pisemnych lub ustnych. Przejawiają także problemy z komunikacją: przerywają innym w trakcie rozmowy, dekoncentrują się, jeśli temat jest nużący, zapominają o ustaleniach, jakie padły w czasie konwersacji. Mają trudności z odkładaniem rzeczy na miejsce, w związku z tym często coś gubią. Mogą cechować się także niezdarnością, np. zahaczać o meble, potykać się itp.

Supermoce osób z ADHD

ADHD nie wiąże się z samymi wadami. Są to osoby kreatywne, znajdujące oryginalne rozwiązania problemów, myślące nieszablonowo. Doskonale sprawdzają się w zawodach takich jak np. dziennikarz lub artysta.

O co warto zadbać mając ADHD?

Osoby z ADHD mogą usprawnić swoje funkcjonowanie w świecie poprzez prowadzenie higienicznego trybu życia. Ważna jest zdrowa dieta, ruch, ekspozycja na światło i zachowanie stałego rytmu dobowego. Warto zdecydować się na sporty wysiłkowe lub ekstremalne, co zapewni większą dawkę dopaminy. Niekorzystnymi źródłami dopaminy są natomiast media społecznościowe czy oglądanie telewizji.

Jedno jest pewne – z ADHD da się żyć i mieć dobre życie.

Joanna Luba, 8b

W KARNAWAŁOWYCH RYTMACH

Czas karnawału każdemu kojarzy się z zabawą i gorącymi rytmami. Pewnie wszyscy zgodzimy się, że królową karnawału jest Brazylia, ale i w innych krajach obchodzony jest on hucznie i ciekawie. Nikola Sidor z 6a postanowiła dla Was zgłębić ten temat.

BRAZYLIA - RIO DE JANEIRO

W Brazylii jest to szczególny okres zabaw, śpiewów i tańca. Całe ulice przepełnione wtedy są pięknymi platformami z wieloma tancerzami ubranymi w kolorowe, świecące stroje, najczęściej z cekinów i piór. Zabawy tam jest tyle, że karnawał trwa do pięciu dni. W tym roku rozpoczął się 17 lutego, a trwał do środy 22 lutego. Zawsze całą zabawę zaczyna taniec samby.

WENECJA

Włoski karnawał jest okresem przygotowującym do postu. Szczególnym znakiem rozpoznawczym tego karnawału są różnokolorowe maski. Powodem noszenia tych masek jest zachowanie prywatności uczestników zabawy i podkreślenie ich równości. Na jakiś czas trzeba było jednak zakazać ich noszenia, gdyż niektóre z masek zasłaniały całą twarz i gdy dochodziło do jakiś kradzieży, trudno było o zidentyfikowanie sprawcy. Jedną z najbardziej wyczekiwanych atrakcji to lot anioła polegający na tym, że osoba „przelatuje” na linkach nad pałacem św. Marka.

NOWY ORLEAN

W Ameryce w Nowym Orleanie świętują się „Mardi Gras” - znaczy on tłusty wtorek, co może się kojarzyć z polskim tłustym

NR 6/195

czwartkiem, jednak nie jest to to samo. Ulice w tym czasie przepełnione są kolorami zieleni, fioletu i żółci. W popularnym cieście Mardi Gras można znaleźć figurkę małego Jezuska, ten kto ją znajdzie, zostaje królem imprezy.

NIEMCY

W Niemczech karnawał obchodzi się już 11 listopada, trwa on wiele miesięcy aż do wielkiego postu. W tym okresie odbywają się parady uliczne. Karnawałowy tydzień niemiecki, w czasie którego prawie każdy dzień tygodnia ma swoją nazwę: różowy poniedziałek, karnawałowy wtorek lub tłusty wtorek, tłusty czwartek lub babski czwartek, tłusty piątek, tłusta sobota, niedziela tulipana. Podobnie jak w Polsce ludzie przebierają się wtedy za księżniczki, rycerzy, postacie z bajek itp. W okresie tygodnia karnawałowego pije się dużo alkoholu i je się zazwyczaj takie potrawy jak np. rolady z serem.

HISZPANIA

W Murcji w Hiszpanii karnawał jest ogłoszony międzynarodową atrakcją turystyczną. Tak jak w wielu innych karnawałach zobaczyć można wiele kolorowych kostiumów. Jedną z dwóch najpopularniejszych tradycji podczas karnawału w Hiszpanii jest picie „magicznego eliksiru” cuerva. Druga to rzut wydmuszką.

POLSKA

Oczywiście w tym zestawieniu zabraknąć nie może naszej kultury karnawałowej. Tak samo jak w innych krajach w Polsce również organizowane są imprezy karnawałowe, wiele osób (zwykle młodzi) przebierają się za różne postacie z bajek, wróżki czy inne bajkowe stworzenia. W ciągu karnawału je się dużo słodczy, mięsa i tłuszczu, ponieważ w czasie postu, który rozpoczyna się krótko po karnawale, nie można pozwolić sobie na takie dobroci. Tłusty czwartek, który rozpoczyna ostatni tydzień karnawału, polega na jedzeniu tłustych potraw najczęściej faworków i pączków.

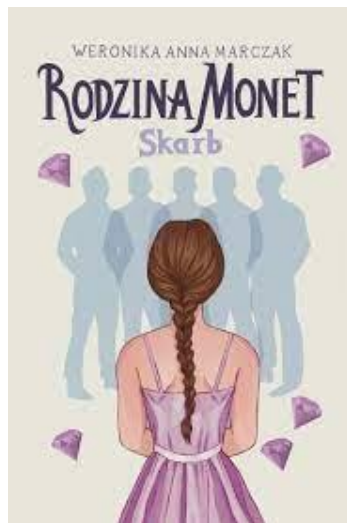
CIKAWOSTKA O KARNAWALE: słowo *karnawał* pochodzi od łacińskich i włoskich słów *caro* i *vale*. *Caro* oznacza *mięso*. a *vale* - *bywaj*. Karnawał to czas „pożegnania z mięsem”, bo zaraz po nim następuje wielki post.

Nikola Sidor, 6a

„RODZINA MONET” – KSIĄŻKA, KTÓRĄ WARTO PRZECZYTAĆ

„Rodzina Monet” jest to typowa młodzieżówka. Książka została wydana bardzo niedawno, bo 26.10.2022 była w sklepach. Powieść jest napisana przez młodą Polkę - Weronikę Annę Marczak, która jest absolwentką Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Uniwersytecie Wrocławskim.

Utwór opowiada o młodej Hallie Monet, która pewnej nocy straciła swoją matkę i babcię. Trafiała pod dach pięciu starszych braci mieszkających w Pensylwanii, o których nie miała pojęcia. Nagle znalazła się w bogatym świecie swojego starszego rodzeństwa. Zaczęła uczęszczać do prywatnej szkoły, chodzić na kolacje do drogich restauracji oraz zamieszkała w wielkiej willi. Bracia chłodno przyjęli swoją młodszą siostrę oraz ukrywali przed nią wiele swoich mrocznych sekretów. Hallie czuła się bardzo samotna i nie mogła przyzwyczaić się do nowego życia. Brakowało jej mamy oraz babci, za którymi bardzo tęskniła.

Uważamy, że książka jest niezwykle ciekawa i wciągająca. Przeczytaliśmy ją w jeden dzień. Przeznaczona jest głównie dla starszej grupy wiekowej, czyli dla klas 7-8. Powieść ta bardzo nam się spodobała, już nie możemy się doczekać następnych części, które pojawią się niedługo. „Rodzina Monet II” ma premierę 25.01.2023, a następna część będzie gotowa 25.02.2023.

Wartością książki jest także to, że czytelnicy mogą zobaczyć, jak wygląda świat biznesu widziany oczami młodej dziewczyny. Dowiadujemy się także, jak to jest stracić najbliższe osoby oraz jak sobie z tym poradzić. Hallie poradziła sobie z tymi wydarzeniami, choć nie było to łatwe. Widzimy także, jak młoda piętnastoletnia dziewczyna mieszka z pięcioma starszymi braćmi, co jest dla niej niezwykle trudną sytuacją. Bardzo polecamy!

Emilia Piętka i Patrycja Maciejewska 8b

LET'S PLAY

RECENZJA GRY GRAN TURISMO 7

Gran Turismo 7 jest to siódma pełnoprawna odsłona cyklu symulatorów samochodowych, stanowiącego od wielu lat chlubę konsol PlayStation. Za jej powstanie odpowiada związane od lat z serią japońskie studio Polyphony Digital. Na początku warto też dodać, że obecnie gra jest dostępna wyłącznie na konsole PlayStation.

Kampania w Gran Turismo 7 nie różni się zbyt wiele od tego, co mogliśmy znaleźć w poprzednich odsłonach cyklu. Tak jak wcześniej - zaczynamy od samochodu osobowego i rozgrywamy kolejne wyścigi, zarabiając przy tym pieniądze na nowy, lepszy samochód. Jedna drobna zmiana mocno rzutuje jednak na sposób, w jaki podchodzimy do progresji. Mowa o specjalnych misjach, które otrzymujemy w lokacji GT Cafe. Część z nich polega na zbieraniu kolekcji trzech wybranych modeli samochodów, inna część – na wygraniu wskazanych zawodów, a jeszcze inne będą związane z odwiedzaniem innych lokacji na mapie świata. Z perspektywy osób dopiero zaczynających swoją przygodę z serią, GT Cafe uważam to za dobre i ciekawe rozwiązanie. Tego trybu gra powoli uczy nas kolejnych coraz bardziej zaawansowanych funkcji i pozwala oswoić się z różnymi rodzajami samochodów, zanim sięgniemy po mocniejsze maszyny. Nadaje to kampanii strukturę i pozwala wyznaczyć sobie krótkoterminowe cele.

Nie da się natomiast ukryć, że na dłuższą metę tryb dla jednego gracza potrafi się zrobić nieco monotony. Jeśli nie bawi Was powtarzanie w kółko tych samych wyścigów, jedynie co jakiś czas zmienionym samochodem, GT7 raczej nie pokochacie. A jednak wciąż jest to jeden z przyjemniejszych (moim zdaniem) symulatorów wyścigów, jaki obecnie znajduje się na rynku. Piszę „przyjemniejszych”, bo GT7 z pewnością nie stawia na realizm w takim stopniu jak inne gry tego gatunku - na przykład „Assetto Corsa” czy „Project Cars”. Gran Turismo 7 to niezła gra wyścigowa. Model jazdy, rozbudowane tryby, ciekawe wyzwania i spora liczba dostępnych samochodów i tras powodują, że sama gra zapewni wiele godzin zabawy. Niestety trzeba przyznać, że jest ona nieco staroświecka, widać też, że inne produkty są dużo bardziej nowoczesne, jeżeli chodzi o sposób prowadzenia rozgrywki czy jakość oprawy graficznej i dźwiękowej.

Gabriel Zgódko, 8b

KOSZYKARSKA TRÓJKA

Nasza szkoła notuje bardzo dobre wyniki sportowe na szczeblu powiatowym, regionalnym oraz wojewódzkim. Najbardziej wyspecjalizowaliśmy się w koszykówce. W tamtym roku szkolnym chłopaki z klas 7 zdobyli trzecie miejsce w Wojewódzkich Mistrzostwach Mazowsza rozgrywanych w Żyrardowie. Pierwsze zawody w tej dyscyplinie w tym roku szkolnym odbyły się 25 stycznia w Janowie, gdzie pokonaliśmy gospodarzy 68-24 oraz SP Grzebowilk 90-13. Wygrana umożliwiła nam udział w kolejnym etapie, który był organizowany u nas w szkole. 10 lutego na własnym terenie pokonaliśmy SP2, SP6 i SP Sulejówek, awansując tym samym do finału powiatu. I co dalej nas czeka po feriach? W marcu w trakcie finału powiatu rozegramy spotkania z takimi szkołami jak: SP4 czy SP1. Jako zawodnicy w tym roku liczymy na zwycięstwo na szczeblu wojewódzkim - trzymajcie za nas kciuki!

Szkolnych koszykarzy trenuje pan Marcin Sokołowski, który zgodził się odpowiedzieć na kilka krótkich pytań:

MK: Jaki jest Pana cel jako trenera w tegorocznych zawodach w koszykówkę?

MS: Chciałbym, żeby udało nam się powtórzyć sukces z poprzedniego roku, obronić tytuł Mistrza Powiatu, Mistrza Regionu i zdobyć medal na Mistrzostwach Mazowsza. Stać chłopców na to.

MK: Skąd nauczyciel wie, że jego uczniowie mają szansę na sukces w koszykówce, a nie w innej dziedzinie?

MS: Widzę po prostu, jaki potencjał mają chłopcy. Wyróżniają się na tle innych umiejętnościami. Niektórzy grają w klubie koszykarskim. Dostrzegam również szansę w siatkówce i lekkiej atletyce, ale to wymaga treningów.

MK: Czy kolejne roczniki również będą reprezentować szkołę w koszykówce, czy są zdolniejsi w innych dziedzinach?

MS: Mamy bardzo ambitnych i chętnych, by się uczyć uczniów w klasach młodszych. Są sprawni fizycznie, potrzeba im treningu, aby mogli reprezentować szkołę nie tylko w koszykówce, ale również w innych dyscyplinach.

Maciej Kożuchowski 8c

TRZYMAMY KCIUKI ZA NASZYCH KOSZYKARZY!